مهندس ناصح رفیعی و هم‌رزمانش چگونه اسفندماه ۱۳۵۷ را به پایگاه مقاومت شهر تبدیل کردند

(مقاله آنلاین ما منتشر می‌شود)

مهندس ناصح رفیعی، مهندس برق ۴۱ ساله اهل شهر نارون، از آبان ۱۳۵۷ در کارخانه برق شهر نارون کار می‌کرد. او در گفت‌وگو با ما می‌گوید که تا پیش از انقلاب هرگز در هیچ تجمع سیاسی شرکت نکرده بود. به گفته او، تا آذر ۱۳۵۷ هیچ سازمان رسمی در شهر نارون وجود نداشت و مردم بیشتر در مساجد و خانه‌ها با یکدیگر حرف می‌زدند. رفیعی می‌گوید تغییر از زمانی آغاز شد که کارگران کارخانه برق برای نخستین بار در یک نشست صنفی درباره حقوق و ساعات کار با هم حرف زدند.

رفیعی تأکید می‌کند که در آن زمان هیچ کس نمی‌دانست چه کسی خبرچین است و چه کسی نیست. به همین دلیل گروه کارگران برای ارتباط از کدهای رمز و قرارهای کوتاه استفاده می‌کردند. او می‌گوید که نام رمز خود را «مهندس» گذاشته بود و این نام تا پایان کار در میان کارگران باقی ماند. به گفته او، در آذر ۱۳۵۷ حدود ۴۰ کارگر به طور منظم در جلسات شرکت می‌کردند و این جلسات به تدریج به محلی برای تبادل خبر درباره اعتصاب‌ها و تظاهرات در شهرهای دیگر تبدیل شد.

رفیعی می‌گوید که در بهمن ۱۳۵۷ گروه کارگران کارخانه برق توانست بخشی از برق شهر نارون را در روز راهپیمایی بزرگ شهر قطع کند بدون آنکه کسی دستگیر شود. او این را مهم‌ترین عمل گروه می‌داند و می‌گوید اگر برق قطع نمی‌شد، پخش اعلامیه‌ها و فیلم‌های سخنرانی امام خمینی از رادیو با کیفیت بهتر انجام می‌شد. به گفته او، در آن روز حدود ۱۲ هزار نفر در میدان مرکزی شهر جمع شدند و این عدد برای شهری با جمعیت کمتر از ۸۰ هزار نفر عدد بزرگی بود.

رفیعی درباره دستگیری‌ها نیز توضیح می‌دهد که ماموران ساواک در آذر ۱۳۵۷ چند بار به کارخانه آمدند و از کارگران خواستند نام افراد فعال را بگویند. او می‌گوید که هیچ کس نام کسی را نداد و همین موضوع باعث شد گروه ادامه بدهد. به گفته او، سه کارگر به مدت یک هفته بازداشت شدند و پس از آزادی دیگر به جلسات نیامدند اما کسی به آنها توهین نکرد. رفیعی می‌گوید این رفتار برای او نشانه روشن بود که مردم دیگر از ترس عقب‌نشینی کرده‌اند.

رفیعی درباره پس از پیروزی انقلاب می‌گوید که گروه کارگران کارخانه برق به عنوان یک شورای کوچک کارگری فعالیت کرد و تا اسفند ۱۳۵۷ حدود ۶۰ کارگر را در بر گرفت. او می‌گوید این شورا در برابر مدیران قدیمی کارخانه ایستاد و خواست حقوق برابر و حق اعتراض را مطرح کرد. به گفته او، این خواست‌ها در آن زمان برای کارگران تازه بود و برخی از مدیران ناچار شدند عقب‌نشینی کنند. رفیعی می‌گوید این عقب‌نشینی نشان داد که تجمع و همکاری می‌تواند قدرت واقعی ایجاد کند.

رفیعی در پایان گفت‌وگو تأکید کرد که او خود را قهرمان نمی‌داند و می‌گوید صدها کارگر دیگر در شهرهای دیگر کارهایی بزرگ‌تر کردند که نام آنها هرگز ثبت نشد. او گفت که نام رمز «مهندس» را به این دلیل انتخاب کرد که فکر می‌کرد کسی به یک مهندس برق شک نمی‌کند. به گفته او، این نام هم برای حفاظت از خانواده‌ها و هم برای حفظ روحیه گروه مناسب بود. او امروز بازنشسته است و در شهر نارون زندگی می‌کند.

بازار بزرگ مرکزی شهر نارون پس از ۴۲ روز اعتصاب، درهای خود را گشود

بازار بزرگ مرکزی شهر نارون روز شنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۳ پس از ۴۲ روز اعتصاب عمومی درهای خود را گشود. این بازار که بیش از ۱۲۰۰ مغازه و غرفه دارد، یکی از بزرگ‌ترین بازارهای سرپوشیده منطقه است و روزانه هزاران نفر از آن عبور می‌کنند. اعتصاب از ۳ مرداد آغاز شد و تا روز گشایش ادامه داشت. بسیاری از مغازه‌ها هنوز بسته بودند اما صدها کرکره بالا رفت و بوی چای و نان تازه دوباره در راسته‌های اصلی پیچید.

به گفته اتحادیه صنفی بازار، حدود ۶۰۰ مغازه در روزهای اول باز شدند و تا پایان هفته دوم شمار آن‌ها به ۹۰۰ رسید. اتحادیه اعلام کرد که هنوز ۳۰۰ مغازه به دلیل بدهی‌های انباشته و کمبود نقدینگی بسته مانده‌اند. برخی از این مغازه‌ها سال‌ها اجاره عقب افتاده دارند و صاحبان آن‌ها می‌گویند بدون کمک بانک امکان ادامه کار ندارند. اتحادیه وعده داد که فهرستی از این مغازه‌ها برای بررسی به شورای شهر ارسال شود.

شورای شهر نارون اعلام کرد که ۴۰ درصد از اجاره ماهانه مغازه‌های بازار را تا پایان سال ۱۴۰۳ بخشوده است و برای ۱۲۰ مغازه‌دار کم‌درآمد وام بدون بهره ۵ میلیون تومانی در نظر گرفته است. شهردار نارون گفت این تصمیم «نه کافی است و نه ناچار» و وعده داد که جلسه‌ای هفتگی با نمایندگان بازار برگزار شود تا مشکلات بعدی زودتر دیده شود. این جلسه نخستین نشست رسمی میان شورا و بازار در سال جاری است.

برق شهر نارون از ساعت ۸ تا ۱۶ روز گشایش چند بار قطع شد و برخی مغازه‌ها ناچار شدند با ژنراتور کار کنند. شرکت توزیع نیروی نارون گفت این قطعی‌ها به دلیل بار زیاد شبکه بود و قول داد تا پایان هفته سوم برق پایدار وصل شود. مغازه‌دارها گفتند این وعده را باید دید اما در مجموع از حضور مسئولان در محل استقبال کردند و گفتند دیدن مسئول پای دکان برایشان مهم‌تر از هر وام است.

بازار بزرگ مرکزی شهر نارون روز شنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۳ پس از ۴۲ روز اعتصاب عمومی درهای خود را گشود. این بازار که بیش از ۱۲۰۰ مغازه و غرفه دارد، یکی از بزرگ‌ترین بازارهای سرپوشیده منطقه است و روزانه هزاران نفر از آن عبور می‌کنند. اعتصاب از ۳ مرداد آغاز شد و تا روز گشایش ادامه داشت. بسیاری از مغازه‌ها هنوز بسته بودند اما صدها کرکره بالا رفت و بوی چای و نان تازه دوباره در راسته‌های اصلی پیچید.

به گفته اتحادیه صنفی بازار، حدود ۶۰۰ مغازه در روزهای اول باز شدند و تا پایان هفته دوم شمار آن‌ها به ۹۰۰ رسید. اتحادیه اعلام کرد که هنوز ۳۰۰ مغازه به دلیل بدهی‌های انباشته و کمبود نقدینگی بسته مانده‌اند. برخی از این مغازه‌ها سال‌ها اجاره عقب افتاده دارند و صاحبان آن‌ها می‌گویند بدون کمک بانک امکان ادامه کار ندارند. اتحادیه وعده داد که فهرستی از این مغازه‌ها برای بررسی به شورای شهر ارسال شود.

شورای شهر نارون اعلام کرد که ۴۰ درصد از اجاره ماهانه مغازه‌های بازار را تا پایان سال ۱۴۰۳ بخشوده است و برای ۱۲۰ مغازه‌دار کم‌درآمد وام بدون بهره ۵ میلیون تومانی در نظر گرفته است. شهردار نارون گفت این تصمیم «نه کافی است و نه ناچار» و وعده داد که جلسه‌ای هفتگی با نمایندگان بازار برگزار شود تا مشکلات بعدی زودتر دیده شود. این جلسه نخستین نشست رسمی میان شورا و بازار در سال جاری است.

برق شهر نارون از ساعت ۸ تا ۱۶ روز گشایش چند بار قطع شد و برخی مغازه‌ها ناچار شدند با ژنراتور کار کنند. شرکت توزیع نیروی نارون گفت این قطعی‌ها به دلیل بار زیاد شبکه بود و قول داد تا پایان هفته سوم برق پایدار وصل شود. مغازه‌دارها گفتند این وعده را باید دید اما در مجموع از حضور مسئولان در محل استقبال کردند و گفتند دیدن مسئول پای دکان برایشان مهم‌تر از هر وام است.

بندر نمک‌سار ۷ روز بدون برق ماند؛ ۱۲ هزار خانه با ژنراتور روشن ماندند